

at svare. Om baggrunden for forslaget henvises til betænkningens afsnit IX, kap. 2.2.11.

Af henvisningen til § 233, 2. pkt., fremgår det, at der efter sagsøgte anmodning kan træffes afgørelse om et af sagsøgte fremsat modkrav, selv om sagen i øvrigt afvises. Dette forudsætter dog, at modkravet er fremsat i et retsmøde, hvor sagsøger var mødt, eller i et processkrift, som er forkyndt for sagsøger.

Udeblivelsesvirkning er betinget af, at muligheden herfor er tilkendegivet ved indkaldelsen af sagsøgeren eller ved meddelelsen til denne om fristen for indgivelse af processkrift, jf. § 229. I øvrigt henvises til bemærkningerne til § 221 om de hensyn, som retten bør tage i betragtning i forbindelse med en indkaldelse af en sagsøger, som bor eller opholder sig uden for det sted, hvor retsmødet afholdes.

Finder retten, at det efter omstændighederne vil være uhensigtsmæssigt at afvise sagen, kan det i medfør af § 230 bestemmes, at udeblivelsen eller undladelsen ikke skal tillægges virkning.

Til § 228

Bestemmelsen fastlægger retsvirkningen af, at parterne udebliver fra et retsmøde, som de begge er indkaldt til, eller at de begge undlader at aflevere et processkrift i overensstemmelse med rettens bestemmelse. Sidstnævnte situation vil næppe forekomme ofte, men kan dog tænkes at opstå i tilfælde, hvor sagen skal afgøres på skriftligt grundlag.

Retsvirkningen af parternes samtidige udeblivelse er, at retten hæver sagen. Den gældende retsplejelov indeholder ikke en tilsvarende regel, men lignende bestemmelser fremgår af den danske retsplejelovs §§ 360 og 362.

Udeblivelsesvirkning er også i disse tilfælde betinget af, at muligheden herfor er tilkendegivet ved indkaldelsen af parterne eller ved meddelelsen om fristen for indgivelse af processkrift, jf. § 229. I øvrigt henvises til bemærkningerne til § 221 om de hensyn, som retten bør tage i betragtning i forbindelse med en eventuel indkaldelse af en part uden for det sted, hvor vedkommende bor eller opholder sig.

Til 229

Bestemmelsen fastslår, at udeblivelsesvirkning efter §§ 226-228 forudsætter, at parterne er vejledt herom forinden.

Til § 230

Bestemmelsen giver retten adgang til at fravige reglerne om retsvirkningerne af, at parterne udebliver eller undlader at aflevere et processkrift i overensstemmelse med rettens bestemmelse. Lignende undtagelser kan gøres efter den gældende ordning, jf. kapitel 3, §§ 10, stk. 1, og 11, stk. 1. Den danske retsplejelov indeholder en lignende bestemmelse i § 360, stk. 7.

Hvis særlige omstændigheder taler for det, kan retten således i henhold til bestemmelsen beslutte, at udeblivelse fra et retsmøde eller undladelse af at aflevere et processkrift i overensstemmelse med rettens bestemmelse ikke skal have virkning efter §§ 226-228. Sagen udsættes i så fald til fortsat behandling.

Ved afgørelsen skal der efter *stk. 2* navnlig tages hensyn til, om udeblivelsen eller undladelsen må antages at skyldes lovligt forfald eller undskyldende omstændigheder i øvrigt, og om modparten ønsker sagen udsat. Der er således tale om en samlet vurdering af de foreliggende omstændigheder. Det bør ved vurderingen bl.a. tillægges betydning, om sagen står umiddelbart foran sin afgørelse. Er dette tilfældet, og ønsker modparten sagen udsat til fortsat behandling, kan der være særlig grund til ikke at lade udeblivelsen eller undladelsen få virkning. For at retten kan tage stilling til, om udeblivelsen eller undladelsen må antages at skyldes lovligt forfald eller undskyldende omstændigheder i øvrigt, skal parterne forinden have lejlighed til at udtale sig herom.

Erkendelsesdom

Til § 231

Bestemmelsen, hvis virkninger svarer til den gældende kapitel 3, § 5 a, stk. 2, 1. pkt., omhandler de tilfælde, hvor sagsøgte meddeler retten, at vedkommende ikke har indsigelser mod sagsøgers påstand. Sker dette, fremgår det af bestemmelsen, at der kan afsiges erkendelsesdom. En sådan dom afsiges uden medvirken af domsmænd, når det sker under sagens forberedelse. Det svarer til den gældende ordning.

Foruden at være fremsat mundtligt i et retsmøde forudsættes sagsøgte erkendelse at kunne foreligge i form af et brev fra sagsøgte eller ved sagsøgte underskrift på en standardformular, der er udfyldt i forbindelse med sagsøgte personlige henvendelse til rettens kontor. Sidstnævnte fremgangsmåde benyttes også i et vist omfang efter den gældende ordning. Erkendelsesdomme foreslås ikke forkyndt, men fremsendt parterne med almindelig post, hvilket svarer til den gældende ordning.